

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 541/2020
18.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из, чији је пуномоћник Александар Радивојевић, адвокат у ..., против туженог Навип АД Београд - у стечају, чији је пуномоћник Смиљана Цвикић, адвокат у ..., ради утврђења, вредност предмета спора 10.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4899/18 од 09.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 18. фебруара 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4899/18 од 09.07.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4899/18 од 09.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 3054/17 од 04.06.2018. године одбијен је тужбени захтев, којим тужилац тражи да се утврди да је носилац станарског права, односно носилац трајног закупа на неодређено време са правом на откуп стана, на једнособном стану бр. ..., површине 37,84 м2, који се стан налази на поткровљу зграде у објекту ... ламела ... у блоку ... на ..., ул. ... бр. ..., што је тужени дужан признати и трпети, као неоснован. Обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове поступка у износу од 33.950,00 динара.

Привредни апелациони суд је побијаном пресудом Пж 4899/18 од 09.07.2020. године одбио жалбу тужиоца као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против другостепене тужилац је изјавио посебну ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

По одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије, предвиђени цитираном законском одредбом.

Ревизијом побијаном другостепеном пресудом је правноснажно одлучено о захтеву тужиоца да се утврди да је носилац станарског права, односно носилац трајног закупа на неодређено време, са правом на откуп, одређеног стана.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова према утврђеном чињеничном стању, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије.

Ревидент излаже о примени права у конкретној ситуацији, када након поништаја, правноснажном судском одлуком, одлуке о расподели станова и о додели конкретног стана, донете у поступку код туженог, тужени није донео ново решење о додели стана, нити је закључен уговор о коришћењу стана са тужиоцем. Међутим, по ставу ревидента погрешна примена материјалног права од стране судова не значи да је дозвољена посебна ревизија, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, посебно не да је потребно ново тумачење права о основу стицања станарског права и права трајног закупа стана и права на откуп стана. Није изражена потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Ревизијом се не указује на постојање другачијих судских одлука у истим или сличним чињеничноправним ситуацијама.

Са изнетих разлога, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на осниву одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 18/20) и нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета дана 13.06.2017. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Чланом 485. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11..., 18/20), прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром на то да вредност ревизијом побијаног дела правноснажне пресуде не прелази вредност од 100.000 евра, иста је испод законом прописаног лимита за дозвољеност ревизије из члана 485. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић